

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. What is the basis of our legal claim to Eretz Yisrael.
2. What did Hashem see in Avraham that made him worthy to be given Eretz Yisrael?
3. What do the animals in the *Bris Bain HaBesarim*, the Covenant of the Pieces, symbolize?
4. In what way is the Arab world symbolized in the *Bris Bain HaBesarim*, the Covenant of the Pieces?
5. What was promised in the *Bris Milah*, the Covenant of Circumcision?

This and much more will be addressed in the fourth lecture of this series:

“The Promised Land”

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*

ר' זלמן בן ר' שרגא פייוועל הכהן ע"ה

Mr. Zelman Sosne of blessed memory

וגם לזכרון של כל בני משפחתו שנהרגו על קדוש השם

**and to the memory of all of the members of his family
who were killed in the Sanctification of Hashem's name.**

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

SERIES XXIV: THE PANORAMA OF JEWISH HISTORY
LECTURE IV: THE PROMISED LAND

I. Claims and Counter Claims

A.

בראשית ברא א-להים – אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית משום כח מעשיו הגיד לעמו, שאם יאמרו אומות העולם לסטים אתם שכבשתם לכם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, ונתנה לאשר ישר בעיניו, וברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. רש"י, בראשית א:א

“In the beginning G-d created . . .” ‘Rabbi Yitzchak said: The Torah should have actually begun with [the words] (Exodus 12:2), “This month shall be for you the first of the months . . .” which is the first Mitzva which the Jewish people were commanded. Why did the Torah begin with [the words], “In the beginning G-d created . . .”? [The answer is] because (Psalms 111:6), “The power of His works did He declare to His people [that He may give them the heritage of the nations].” For if the nations of the world say to them, “You are bandits who conquered the lands of the seven nations [of Canaan],” [the Jewish people] can reply to them, “The entire earth belongs to the Holy One, blessed be He, and He gave it to whom He soever saw fit. He willfully gave it to them and [subsequently] willfully gave it to us.” **Rashi's Commentary to Genesis 1:1**

B.

תנו רבנן: בעשרים וארבעה בניסן איתנטילו דימוסנאי מיהודה ומירושלים. כשבאו בני אפריקא לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: ארץ כנען שלנו היא, דכתיב (במדבר ל"ד) ארץ כנען לגבלתיה, וכנען אבוהון דהנהו אינשי הוה. אמר להו גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס מוקדון, אם ינצחוני - אמרו הדיוט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם - אמרו להם תורת משה נצחתכם. נתנו לו רשות, והלך ודן עמהם. אמר להם: מהיכן אתם מביאים ראיה? - אמרו לו: מן התורה. - אמר להן: אף אני לא אביא לכם ראיה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית ט') ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, ונכסים למי? ולא עוד אלא שהרי כמה שנים שלא עבדתונו - אמר להם אלכסנדרוס מלכא: החזירו לו תשובה - אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים. נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה. מיד ברחו, והניחו שדותיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות, ואותה שנה שביעית היתה. סנהדרין צא.

Our Rabbis taught: On the twenty-fourth of Nisan^a the tribute collectors were removed from Judah and Jerusalem. For when the Africans (Carthaginians, descendants of Canaan) came to plead against the Jews before Alexander of Macedon, they said, ‘Canaan belongs to us, as it is written, “The land of Canaan with the borders thereof” (Numbers 34:2);^a and Canaan was the ancestor of these people [i.e., ourselves].’ Thereupon Gebiha b. Pesisa^a said to the Sages, ‘Authorise me to go and plead against them before Alexander of Macedon: should they defeat me, then say, "ye have defeated but an ignorant man of us;" while if I defeat them, then say to them thus: "The Law of Moses (7RUDVO RAKH) has defeated you." So they authorised him, and he went and pleaded against them. ‘wherefrom do you adduce your proof?’ he asked them. ‘From the Torah,’ they replied. ‘I too,’ said he, ‘will bring you proof only from the Torah, for it is written (Genesis 9:25), “And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto

his brethren.” Now if a slave acquires property, to whom does he belong, and whose is the property? Moreover, it is now many years that you have not served us.” Then Alexander said to them, ‘Answer him!’ ‘Give us three days’ time,’ they pleaded. So he gave them a respite; they sought but found no answer. Immediately thereon they fled, leaving behind their sown fields and their planted vineyards. And that year was a Sabbatical year. **Sanhedrin 91a**

II. The Souls that Avram Made in Haran

A.

(1) וַיִּקַּח תֵּרַח אֶת-אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-הָרָן בֶּן-בְּנוֹ וְאֵת שְׂרַי כַּלְתּוֹ אִשְׁתּוֹ אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד-חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: בְּרֵאשִׁית יָאֵלֵא

And Terah took Abram, his son, and Lot, the son of Haran, his grandson, and Sarai, his daughter-in-law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldeans, to go to the land of Canaan; and they came to Haran, and lived there. **Genesis 11:31**

(2) תנא דבי אליהו: ששת אלפים שנה הוי העולם, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, בעונותינו שרבו יצאו מהן מה שיצאו מהן. שני אלפים תורה מאימת? אי נימא ממתן תורה עד השתא, ליכא כולי האי, דכי מעיינת בהו, תרי אלפי פרטי דהאי אלפא הוא דהואי אלא (בראשית יב) מואת הנפש אשר עשו בחרן, וגמירי דאברהם בההיא שעתא בר חמשין ותרתי הוה. עבודה זרה ט.

The [Tanna] devei Eliyahu taught: The world is to exist six thousand years; the first two thousand years are to be void; the next two thousand years are the period of the Torah, and the following two thousand years are the period of the Messiah. Through our many sins a number of these have already passed [and the Messiah is not yet]. From when are the two thousand years of the Torah to be reckoned? Shall we say from the Giving of the Torah at Sinai? In that case, you will find that there are not quite two thousand years from then until now [i.e., the year four thousand after the Creation], for if you compute the years [from the Creation to the Giving of the Torah] you will find that they comprise two thousand and a part of the third thousand; (2448) the period is therefore to be reckoned from the time when Abraham and Sarah had gotten souls in Haran (Gen. 12:5) for we have it as a tradition that Abraham was at that time fifty-two years old. **Avodah Zara 9a**

B.

אברם הוא אברהם, בתחלה נעשה אב לארם, ולבסוף נעשה אב לכל העולם כולו. ברכות יג.

“Abram the same is Abraham.” (Chronicles I 1:27) At first he became a father to Aram [Ab-Aram] only, but in the end he became a father to the whole world. **Berachos 13a**

C.

אברהם ושרה שניהם היו מלאים במע"ט שנא' (בראשית יב) ואת הנפש אשר עשו בחרן מלמד שהיה אברהם מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים. מדרש במדבר רבה ידי:

Avraham and Sarah were both filled with good deeds, as it says (Gen. 12:5), “. . . and the souls which they made in Haran.” This teaches us that Avraham would convert the men and Sarah would convert the women. **Midrash BaMidbar Rabbah 14:10**

D.

ואת הנפש אשר עשו בחרן אמר רבי חוניה אברהם היה מגייר אנשים ושרה הנשים ומה ת"ל אשר עשו בחרן מלמד שהיה אברהם אבינו מכניסן לביתו ומאכילן ומשקן ומאחיבן ומקרבן ומגיירן ומכניסן תחת כנפי השכינה הא למדת שכל המכניס בריה אחת לתוך כנפי השכינה מעלין עליו כאלו הוא בראו ויצרו וריקמו. מדרש שיר השירים רבה א:כב

And the souls which they made in Haran: Rabbi Hunia said: Avraham would convert the men and Sarah the women. What is the meaning of the phrase, "which they PDG-In Haran"? This teaches us that our Patriarch Avraham would bring them to his home, feed them, give them to drink, show them love, bring them close [to G-d], and convert them and bring them under the wings of the Shechina. We learn from this that anyone who brings another person under the wings of the Shechina is considered as if he created him, formed him, and completed him. **Midrash Shir HaShirim Rabbah 1:22**

III. Avram in the Land of Canaan

A.

וַיֹּאמֶר ד' אֶל-אַבְרָם לֵךְ-מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ: וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלֶהּ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה: וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָאֵר וְנִבְרַכְוּ בְךָ כָּל מְשֻׁפָּחֵת הָאָדָמָה: וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ד' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן-חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בַחֲרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: בְּרֵאשִׁית יב:א-ה

And the L-rd had said to Abram, Go out from your country, and from your family, and from your father's house, to a land that I will show you; And I will make of you a great nation, and I will bless you, and make your name great; and you shall be a blessing; And I will bless those who bless you, and curse him who curses you; and in you shall all families of the earth be blessed. So Abram departed, as the L-rd had spoken to him; and Lot went with him: DQG\$EUDP ZDV\HM\QW\ ILYH\HDV\RG ZKH-Q KH G-SDU\NG IURP + DUDQ \$QG \$EUDP WRN 6DUDL KLV ZIUH DQG/ RAKLV EUR\KH-UJ\VRQ DQG DOW\KHU SRW\HW\LRQ\WKD\WKH KDG JDM\HUG DQG W\H VRXQ\WKD\WKH KDG JRW\WQ\IQ+ DUDQ DQG W\H ZHQ\WRUK VR JR VR W\H\OQGR I &DQDDQ DQG VR W\H\OQGR I &DQDDQ W\H FDP HGenesis 12:1-5

B.

אברהם אבינו הי' בשעה שנדבר עמו בין הבתרים בן ע' שנה שנאמר (שמות י"ב מ"א) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה וגו'. לאחר שנדבר עמו ירד לחרן ועשה שם חמש שנים שנאמר (בראשית י"ב ד') ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן. סדר עולם פרק א'

Our Patriarch Avraham was seventy years old when G-d spoke to him "between the pieces" (EHQKDEWRUP), as it is stated (Ex. 12:41), "And it came to pass at the end of the four hundred and thirty years . . ." After He spoke with him, he went down to Haran where he spent [an additional] five years, as it says (Gen. 12:4), "And Avraham was seventy five when he departed from Haran. **Seder Olam Chapter 1**

C.

וַיַּעֲבֵר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד אֵלוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא ד' אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַד' הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הָהָרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל

וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית-אֵל מִיָּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַד' וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ד': וַיֵּסַע אֲבָרָם הַלֹּךְ וְנֹסֹעַ הַנִּגְבָּה: בְּרֵאשִׁית יב:ט

And Abram passed through the land to the place of Shechem, to the terebinth (or plain) of Moreh. And the Canaanite was then in the land. And the L-rd appeared to Abram, and said, "To your seed will I give this land;" and there he built an altar to the L-rd, who appeared to him. And he moved from there to a mountain in the east of Beth-El, and pitched his tent, having Beth-El on the west, and HaAai on the east; and there he built an altar to the L-rd, and called upon the name of the L-rd. And Abram journeyed, going on still toward the Negev. **Genesis 12:6-9**

IV. %\U/%HQ+ D%#DUP The Covenant "Between the Pieces"

A.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ד' אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: בְּרֵאשִׁית טו:ז

And He said to him, I am the L-rd who brought you out of Ur of the Chaldeans, to give you this land to inherit it. **Genesis 15:7**

B.

וַיֹּאמֶר אֶ-דְּנִי יְ-הוָה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה: בְּרֵאשִׁית טו:ח (1)

And he said, L-rd G-d, how shall I know that I shall inherit it? **Genesis 15:8**

C.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַחָה לִי עֵגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶּשׁ וְתֹר וְגֹזָל: וַיִּקַּח לוֹ אֶת כָּל אֵלֶּה וַיִּבְתֵּר אֹתָם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ בְּתֻרוֹ לְקִרְאֵת רַעְהוּ וְאֵת הַצֶּפֶר לֹא בָתַר: בְּרֵאשִׁית טו:ט, (1)

And he said, L-rd G-d, how shall I know that I shall inherit it? And He said to him, Bring me a three year old (or alternately three) heifer(s), and a three year old (or alternately three) female goat(s), and a three year old (or alternately three) ram(s), and a turtledove, and a young pigeon. And he took to him all these, and divided them in the midst, and laid each half against the other; but the birds he did not divide. **Genesis 15:9-10**

(2) אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (בראשית ט"ו) ויאמר ד' א-להים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבוננו של עולם שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגזל. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם. תענית כז:

R. Yaakov b. Aha said in the name of R. Assi: Were it not for the Ma'amadoth (communal involvement in the sacrifices), heaven and earth could not endure, as it is said, And he said: O L-rd G-d, whereby shall I know that I shall inherit it? Abraham said: Master of the Universe, should Israel sin before You, will You do unto them [as You have done] to the generation of the Flood and to the generation of the Dispersion? [G-d] replied to him: No. He then said to him: Master of the Universe, "Let me know whereby I shall inherit it." [G-d] answered: Take Me a heifer of three years old, and a she-goat of three years old etc. Abraham then continued: Master of the Universe! This holds good while the Temple remains in being, but when the Temple will

no longer be what will become of them? [G-d] replied: I have already long ago provided for them in the Torah the order of sacrifices and, whenever they read it, I will deem it as if they had offered them before Me and I will grant them pardon for all their iniquities. **Taanis 27b**

3) עגלה משלשת. שלשה עגלים רמז לשלשה פרים, פר יום הכפורים ופר העלם דבר של צבור ועגלה ערופה (ב"ר מד, יד.): ועז משלשת. רמז לשעיר הנעשה בפנים, ושעירי מוספין של מועד ושעיר חטאת יחיד: ואיל משולש. אשם ודאי ואשם תלוי, וכבשה של חטאת יחיד: ותור וגוזל. תור ובן יונה: ויבתר אתם. חלק כל אחד לשני חלקים. ואין המקרא יוצא מידי פשוטו, לפי שהיה כורת ברית עמו לשמור הבטחתו להוריש לבניו את הארץ, כדכתיב ביום ההוא כרת ד' את אברם ברית לאמר וגו', ודרך כורת ברית לחלק בהמה ולעבור בין בתריה, כמה שנאמר להלך העוברים בין בתרי העגל (ירמיה לד:ט), אף כאן תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים, הוא שלוחו של שכינה שהוא אש: ואת הצפור לא בתר. לפי שהאומות עובדי כוכבים ומזלות נמשלו לפרים ואילים ושעירים, שנאמר סבבוני פרים רבים וגו' (תהלים כב:ג), ואומר האיל אשר ראית בעל הקרנים, מלכי מדי ופרס (דניאל ח:כ), ואומר הצפיר והשעיר, מלך יון. וישראל נמשלו לבני יונה, שנאמר יונתי בחגוי הסלע (שיר השירים ב:ד), לפיכך בתר הבהמות, רמז על האומות שיהיו פְּלִין והולכין, ואת הצפור לא בתר, רמז שיהיו ישראל קיימין לעולם: רש"י שם

Three heifers: This hints at the three bullocks: The bullock of the Day of Atonement ($\text{SDU} < \text{RP} + \text{D} \text{LSXUP}$); the bullock of the unknown matter [which the community transgresses because of an error of the Sanhedrin] ($\text{SDUK} < \text{HP} \text{GDYD}$); and the ceremony of the breaking of the heifer's neck ($\text{HJ} < \text{DUXD}$). **Three she goats:** This is an allusion to the goat which was within the Temple ($\text{VD} < \text{LWKDD} < \text{FK} \text{EIQP}$); the goats of the additional service of the festivals ($\text{VH} < \text{LPL} < \text{XDI} < \text{LQ} < \text{VK} < \text{H} < \text{PR} < \text{H} < \text{Q}$); and the goat offered for the transgression of the individual ($\text{VH} < \text{LWKDD} < \text{FK} < \text{EIQP}$). **Three rams:** The guilt offering for certain commission of certain offenses ($\text{DK} < \text{DP} < \text{YD} < \text{GD}$); the guilt offering for doubtful commission of an offense ($\text{DK} < \text{DP} < \text{VDD}$); and the lamb sacrificed for the transgression of an individual ($\text{ND} < \text{MD} < \text{VK} < \text{H} < \text{FKDD} < \text{FK} < \text{EIQP}$). **And a turtle-dove and a young pigeon:** This means a turtle dove and a young dove. **And he divided them:** He divided each one into two parts. And the text does not depart from its plain meaning. For G-d was making a covenant with him to keep His promise to cause his sons to inherit the land, as it is written (Gen. 15:18), "In that day, the L-rd made a covenant with Avram saying, etc." And the manner of making a covenant was to divide an animal into two and to pass between its halves, as it says (Jeremiah 34:19), "Those who pass between the halves of the heifer." Likewise here, a smoking furnace and a flaming torch that passed between the pieces are actually the messenger[s] of the Divine Presence which is fire. - **But the birds he did not divide:** Since the nations that worship stars (pagans) are likened to bullocks, rams, and goats, as it says (Psalms 22:13), "Many bulls surround me; strong bulls of Bashan surround me." And it says (Daniel 8:20), "The ram which you saw, which has two horns, are the kings of Media and Persia." And it [also] says (ibid.), "and the rough he-goat is the king of Greece." And Israel is likened to a dove (Song of Songs 2:14), "my dove is in the clefts of the rock." Therefore, he divided the animals, alluding to the star worshippers (pagans) that they would eventually perish. "But the birds he did not divide." This hints to the fact that Israel will exist forever. **Rashi, ibid.**

D.

ר' אליעזר אומר' הראה הקב"ה לאברהם אבינו בין הבתרים ארבע מלכיות מושלך ואבדן, שנ' ויאמר אליו קחה לי עגלה משולשת וכו' עגלה משולשת זו מלכות רביעית שהיא מלכות אדום שהיא כעגלה דשא, עז משולשת זו מלכות יון שנ' וצפיר העזים הגדיל עד מאד, ואיל משולש זו מלכות מדי ופרס, שנ' האיל בעל הקרנים אשר ראיתי מלכי מדי ופרס ותור אלו בני ישמעאל אין הלשון הזה

לשון תור אלא בלשון ארמית תור זה שור אין לארץ כשיצמד שור זכר עם נקבה יפתחו ויסדרו את כל המעמקים כדין אמ' חיותא רביעתא. וגוזל אלו ישראל שנמשלו כגוזל שנ' יונתי בחגוי הסלע, כי קולך ערב בתפלה, ומראך נאווה במעשים טובים, וגוזל אלו ישראל שנמשלו כגוזל שנ' אחת היא יונתי תמתי, מדרש פרקי דרבי אליעזר פרק כז

Rabbi Eliezer said: The Holy One, blessed be He, showed our forefather Avraham four kingdoms as they ruled and in their destruction, as it says (Gen. 15:9), “Bring me a three year old heifer,” which refers to the fourth kingdom, which is the kingdom of Edom (Rome) [that has grown fat] like a heifer in the grass (or the threshing floor, see Jeremiah 50:11), “and a three year old female goat,” which refers to Greece, as it says (Daniel 8:8), “Then the male goat grew very great,” “and a three year old ram,” which refers to Media and Persia, as it says (Daniel 8:6), “And it came to the ram that had two horns,” “and a turtledove (~~וְרֹד~~)” which hints to the children of Yishmael. We find in Aramaic that ~~וְרֹד~~ means an ox. No land can be resistant when a team of male and female oxen open up and arrange [into furrows] all of the deep ground. This is what is referred to in Scripture (Daniel 7:23) as, “The fourth beast [shall be a fourth kingdom upon earth, which shall be different from all kingdoms, and shall devour the whole earth, and shall trample it down, and break it in pieces]. “The young dove (pigeon)” is referring to Israel, who are compared to a pigeon, as it says (Song of Songs 2:14), “ O my dove (pigeon), in the clefts of the rock, in the secret places of the cliff, let me see your countenance, let me hear your voice; for your voice is sweet,” which is referring to their prayers, “and your countenance is comely” is referring to their good deeds. They are further compared to a dove (pigeon) in the verse (ibid. 5:2), “Open to me, my sister, my love, **my dove**, my perfect one. **Midrash Pirkei d’Rabbi Eliezer Chap. 27**

E.

(1) וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל-הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם: בראשית טו:יא

And when the eagle came down upon the carcasses, Abram drove them away. **Genesis 15:11**

(2) רמז שיבא דוד בן ישי לכלותם, ואין מניחים אותו מן השמים, עד שיבוא מלך המשיח:

This is an allusion that David, the son of Yishai, would come to destroy them, but heaven wouldn't permit him to do so until the arrival of the king, the Moshiach. **Rashi ibid.**

(3) ונחתו אומיא ע"א הינון מדמיין לעופא מסאבא למיבזו נכסיהון דישראל והות זכותיה דאברם מגנא עליהון: תרגום יונתן שם

The nations, which are similar to an unclean bird, swooped down to plunder the possessions of Israel, but the merit of Avraham protected them. **Targum Yonasan ibid.**

F.

(1) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל-אַבְרָם וְהָיָה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֵת עָלָיו: בראשית טו:יב

And when the sun was going down, a deep sleep fell upon Abram; and, lo, a fear of great darkness fell upon him. **Genesis 15:12**

(2) והנה אימה וגו'. רמז לצרות וחשך של גליות:

And lo, a fear etc. : He alluded to the afflictions and darkness of the Diaspora. **Rashi ibid.**

(3) והנה אימה חשכה גדולה. אימה, זו בבל. חשכה, זו יון. גדולה, זו מדי. נופלת עליו, זה אדום. אמר הקב"ה לאברהם, עתיד הוא בית המקדש ליחרב והקרבות בטלין שהיו מכפרין עליהן. מה רצונך, שישתעבדו בניך בגליות ואל ישתעבדו בגיהנם. אמר רב חנינא בר פפא, אברהם בירר לו את הגליות, אמר, מוטב שישתעבדו ישראל בגליות ואל ישתעבדו בגיהנם. והוא שהקדוש ברוך הוא אומר לישראל, אבוכוך הוא. וכן הוא אומר, (ישעיה נא, א) הביטו אל צור חוצבתם. זה אברהם. שנאמר (שם, ב) הביטו אל אברהם אביכם: מדרש תהלים נב

“... and, lo, a fear of great darkness fell upon him (Abraham).” (Genesis 15:12) The term, “fear,” is referring to Babylon. “Darkness,” is referring to Greece. “Great,” is referring to Media. “Fell upon him,” is referring to Edom (Rome). The Holy One, blessed be He, said to Abraham, “The Temple is destined to be destroyed and the sacrifices will cease, which atoned for them. What do you want, that your children should be subjugated in the exiles and not be subjugated in Gehinnom, [or not]?” Rabbi Chanina bar Pappa said: Abraham chose for himself the exiles. He said: It is better that Israel be subjugated in the exiles and not be subjugated in Gehinnom. This is what the Holy One, blessed be He, said to Israel: He (Abraham) is your father! Similarly it is stated (Isaiah 51:1), “. . . look to the rock from where you have been cut, and to the hole of the pit from where you have been dug.” This is referring to Abraham, as it is stated (ibid. 51:2), “Look to Abraham your father . . .” **Midrash Tehilim 52**

(4) עמד אברהם והיה מתפלל לפני הקב"ה כדי שלא ישתעבדו בניו בארבע מלכיות הללו ונפלה עליו שנת תרדמה וישן לו, שנ' ותרדמה נפלה על אברם, וכי יש לך אדם שהוא יושב וישן ויוכל להתפלל, אלא ללמדך שהיה אברם שוכב וישן מכח תפלה כדי שישתעבדו ארבע מלכיות הללו, שנ' והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו, אימה זו מלכות אדום שנ' דחילא ואימתני ותקיפא, חשכה זו מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל מכל מצות התורה, גדולה זו מלכות פרס ומדי שגדלה למכור את ישראל חנם, נופלת זו מלכות בבל שנפלה בידם ישראל, עליו אלו ישמעאלים שעליהם בן דוד יצמח, שנ' אויביו אלביש בושתי. מדרש פרקי דרבי אליעזר פרק כז

Avraham got up and prayed before the Holy One, blessed be He, in order that they not subjugate his children during the period of these four kingdoms, and a deep sleep fell upon him and he became unconscious, as it says (Gen. 15:12), “. . . a deep sleep fell upon Abram.” Is there a person who can sit and sleep and is [yet] able to pray? But rather this teaches you that Avram layed down and slept as a result of the prayers, in order that they (his progeny) [not] be subjugated by these four kingdoms, as it says (ibid.), “. . . and, lo, a fear of great darkness fell upon him.” “Fear” is referring to Edom, as it says [describing the fourth creature, which is Edom - Rome] (Daniel 7:7), “. . . behold a fourth beast, dreadful and terrible, and exceedingly strong . . .” “Darkness” is referring to Greece who darkened the eyes of Israel from [performing] **PIUMDV** (commandments) and [studying] Torah. “Great” is referring to the kingdom of Persia and Media who grew great (i.e. overstepped their bounds) to sell Israel for nought. “Fell” is referring to the kingdom of Babylon in whose hands Israel fell. “Upon him” is referring to Yishmael, upon which the son of David will sprout, as it says (Psalms 132:18), “His enemies I will clothe with shame; but upon himself his crown shall flourish.” **Midrash Pirkei d'Rabbi Eliezer Chapter 27**

G.

(1) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי-גֵר | יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִכִי וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ בְרִכְשׁ גְּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבָּר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלֵם עוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה: בְּרֵאשִׁית טוֹי-ג-טז

And he said to Abram, Know for a certainty that your seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years; And also that nation, whom they shall serve, will I judge; and afterward shall they come out with great wealth. And you shall go to your fathers in peace; you shall be buried in a good old age. But in the fourth generation they shall come here again; for the iniquity of the Amorites is not yet full. **Genesis 15:13-16**

(2) שלשים שנה וארבע מאות שנה. בין הכל, משנולד יצחק עד עכשיו היו ארבע מאות שנה, משהיה לו זרע לאברהם נתקיים כי גר יהיה זרעך, ושלשים שנה היו משנגזרה גזירת בין הבתרים עד שנולד יצחק. ואי אפשר לומר בארץ מצרים לבדה, שהרי קהת מן הבאים עם יעקב היה, צא וחשוב כל שנותיו וכל שנות עמרם בנו ושמנים של משה, לא תמצאם כל כך, ועל כרחך הרבה שנים היו לקהת עד שלא ירד למצרים, והרבה משנות עמרם נבלעים בשנות קהת, והרבה משמונים של משה נבלעים בשנות עמרם, הרי שלא תמצא ארבע מאות לביאת מצרים, והזקקת לומר על כרחך שאף שאר הישיבות נקראו גרות, אפילו בחברון, כענין שנאמר אשר גר שם אברהם ויצחק (בראשית לה, כז), ואומר את ארץ מגוריהם אשר גרו בה (שמות ו, ד), לפיכך אתה צריך לומר כי גר יהיה זרעך, משהיה לו זרע, וכשתמנה ארבע מאות שנה משנולד יצחק, תמצא מביאתן למצרים עד יציאתן ר"י שנה. רש"י שמות יב:מ

(Ex. 12:40) Four hundred and thirty years in all. From the birth of Yitzchak until the present (the Exodus) there were four hundred years. From the time that Avraham had children (seed) the [decree] was fulfilled (Gen. 15:13), “for your seed will be a stranger.” Thirty years passed from the time there was decreed the decree (the Covenant) “between the pieces” (Gen. 15:10 - Avraham was then seventy) until Yitzchak was born [when Avraham was one hundred]. Now it is impossible to say that [they dwelt] exclusively in the land of Egypt [for the full period of four hundred and thirty years] for Kohath was amongst those who [came to Egypt] with Yaakov. Go and count all of his years and all of the years of Amram his son and the eighty years of Moshe and you won’t find that they add up to that number, and, of course, Kohath was many years old before he went down to Egypt, and many of the years of Amram are included in the years of Kohath, and many of the eighty years of Moshe are included in the years of Amram. It is therefore evident that four hundred years did not pass from their arrival in Egypt and one must say that the other “dwellings” [of the Patriarchs] are also called sojournings including the time spent in Hebron, as it is stated (Gen. 35:27), “Where Avraham and Yitzchak sojourned.” And Scripture further states (Exodus 6:4), “the land of their sojournings wherein they sojourned.” Therefore you must say that [the verse] (Gen. 15:13), “For your seed will be a stranger” refers to the time when Avraham had seed and if you count four hundred years from the birth of Yitzchak, you will find that from their arrival in Egypt until their departure two hundred and ten years elapsed. **Rashi Exodus 12:40**

H.

(1) וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא-שָׁלֵם עוֹן הָאֱמֹרִי עַד-הֵנָּה: בְּרֵאשִׁית טוֹי: טז

But in the fourth generation they shall come here again; for the iniquity of the Amorites is not yet full. **Genesis 15: 16**

(2) ודור רביעי ישובו הנה. לאחר שיגלו למצרים יהיו שם ג' דורות, והרביעי ישובו לארץ הזאת, לפי שבארץ כנען היה מְדַבֵּר עמו וּכְרַת בְּרִית זֶה, כְּדַכְתִּיב לְתַת לָךְ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ, וְכֵן הָיָה, יַעֲקֹב יָרַד לְמִצְרַיִם, צָא וְחָשׁוּב דּוֹרוֹתָיו, יְהוּדָה פֶּרֶץ וְחֲצֵרוֹן, וְכֹלֵב בֶּן חֲצֵרוֹן מִבְּנֵי הָאָרֶץ הַיְהוּדָה: רש"י

The fourth generation shall come back: After they will be exiled in Egypt they will be there three generations, and in the fourth they will return to this land. For in the land of Canaan He was speaking [with Avraham] and made this covenant, as it is written (Gen. 15:7), "to give unto you this land to inherit it." And so it was. Jacob went down to Egypt; go and count his generations. Judah, Peretz, and Hetzron. Caleb, the son of Hetzron was one of those who entered the land. **Rashi ibid.**

(3) כתיב ארבע מאות שנה וּכְתִיב דּוֹר רְבִיעִי יִשׁוּבוּ הֵנָּה (שם) הָאֵל כִּי־צַד עָשׂוּ תִשׁוּבָה אֲנִי לְדוֹרוֹת וְאֵם לְאוֹ לְשָׁנִים וְיִהְיֶה מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּגּו' כְּשֶׁהִגִּיעַ הַקֶּץ לֹא עֲכַבְּם כְּהַרְף עֵינַי. מדרש תנחומא **בא פרק ט'**

It is written, "four hundred years," and it is written, "the fourth generation shall return here." How does one resolve the contradiction? If they repent, I will redeem them in the allotted generations and if not it will be through the allotted years. "And it was at the end of thirty years etc." As soon as the end was reached, He didn't delay them for an instant. **Midrash Tanchuma Parshas Bo Chapter 9**

I.

(1) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֹלְטָה הָיָה וְהֵנָּה תִנּוֹר עֶשֶׂן וְלִפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: **בראשית טו:יז**

And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace, and a burning torch that passed between those pieces. **Genesis 15:17**

(2) רבי נתן אומר מנין אתה אומר שהראה המקום לאברהם אבינו גיהנם ומתן תורה וקריעת ים סוף שנאמר (בראשית ט"ו) "ויהי השמש לבא ועלטה היה והנה תנור" זה גיהנם שנאמר (ישעיה ל"א) ותנור לו בירושלם (בראשית ט"ו) "ולפיד אש" זה מתן תורה שנאמר (שמות כ) וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים. (שם) "בין הגזרים האלה" זה קריאת ים סוף שנאמר (תהלים קל"ו) לגוזר ים סוף לגזרים. הראהו בית המקדש וסדר קרבנות שנאמר (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משולשת וגו'. הראהו ארבע מלכיות שהן עתידין לשעבד את בניו שנא' (שם) "ויהי השמש לבא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו." "אימה" זו מלכות בבל. "חשכה" זו מלכות מדי. "גדולה" זו מלכות יון. "נופלת" זו מלכות רביעית רומי חייבתא. מכילתא פרשת בחדש פרשה ט

Rabbi Nassan says: How do we know that the Omnipresent showed our Patriarch Avraham Gehinnom, the giving of the Torah, and the splitting of the Red Sea? For it says (Gen. 15), "And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace." "A furnace" is referring to Gehinnom, as it says (Isaiah 31:9), "His furnace [is] in Jerusalem." ". . . and a burning torch," is referring to the giving of the Torah, as it says (Exodus 20:15), "And all the people saw the thunders, and the lightnings (torches - **DSIGP**)." ". . . [that passed] between those pieces (**JH DWP**)." This refers to the splitting of the Red Sea, as it says (Psalms 136, "To him who parted (**WRJ DW**) the Red Sea; for His loving kindness endures for ever." He showed him the Bais HaMikdash and the order of the sacrifices, as it says (Gen. 15:9), "And He

said to him, Bring Me a three year old heifer etc.” He showed him the four kingdoms that are destined to enslave his children, as it says (Gen. 15:17), “And when the sun was going down, a deep sleep fell upon Abram; and, lo, a fear of great darkness fell upon him.” “Fear,” is referring to the kingdom of Babylon. “Darkness,” is referring to Media. “Great,” is referring to the kingdom of Greece. “Fell upon him,” is referring to the evil [kingdom of] Rome. . . . **Mechilta Parshas B’Chodesh, Parsha 9**

(3) ויהי השמש באה ועלטה היה אמיטתא הות והנה תנור עשן ולפיד שמעון בר אבא בשם ר' יוחנן אמר ארבעה דברים הראה לו גיהנם ומלכיות ומתן תורה ובית המקדש א"ל כל זמן שבניך עסוקים בשתים הם ניצולים משתים פירשו משתים הם נידונין בשתים א"ל במה אתה רוצה שירדו בניך בגיהנם או במלכיות ר' חנינא בר פפא אמר אברהם ברר לו את המלכיות רבי יודן ור' אידי ור' חמא בר חנינא אמרו אברהם ברר גיהנם והקב"ה ברר לו את המלכיות. מדרש בראשית רבה מד:כא

Shimon bar Aba in the name of R. Yochanon said: He showed him four things: Gehinnom, the kingdoms [that subjugated the Jews,] the giving of the Torah, and the Bais HaMikdash (the Temple). He said to him, “As long as your children are involved in these two [i.e. the study of Torah and the service of the Temple,] they will be saved from the other two. If they separate themselves from these two then they will be punished by the other two. He asked him, what would you prefer, that they descend into Gehinnom or that they [be subjugated by] the kingdoms? Rabbi Chanina bar Papa said: Avraham chose the [subjugation of] the kingdoms. Rabbi Yudin and Rabbi Idi and Rabbi Chama bar Chanina said: Avraham chose Gehinnom and the Holy One, blessed be He, chose for them [the subjugation of] the kingdoms. **Midrash Bereishis Rabbah 44:21**

(4) וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי. כמו שאדין את בניך על רשעם בענוי ועבדות, כמו כן אדין אותו הגוי שישתעבד בהם: ספורנו בראשית פרק טו:יד

And also that nation, whom they shall serve, will I judge (punish): Just as I will judge (punish) your descendants for their evil ways through affliction and servitude, so too will I judge (punish) that nation for having enslaved them. **Commentary of Rav Ovadiah Seforno, Gen. 15**

J.

(1) ביום ההוא כרת ד' את-אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנהר הגדל נהר-פרת: את-הקיני ואת-הקניזי ואת הקדמני: ואת-החתי ואת-הפרזי ואת-הרפאים: ואת-האמרי ואת-הפנעני ואת-הגרגשי ואת-היבוי: בראשית טו:יה-כא

In the same day the L-rd made a covenant with Abram, saying, To your seed have I given this land, from the river of Egypt to the great river, the river Euphrates; The Kenites, and the Kenazites, and the Kadmonites, And the Hittites, and the Perizzites, and the Rephaim, And the Amorites, and the Canaanites, and the Girgashites, and the Jebusites. **Genesis 15:18-21**

(2) את הקיני. עשר אומות יש כאן, ולא נתן להם אלא שבעה גוים, והשלשה אדום ומואב ועמון (ב"ר מד, כג.), והם קיני קניזי קדמוני, עתידים להיות ירושה לעתיד, שנאמר אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם (ישעיה יא, יד.): ואת הרפאים. ארץ עוג, שנאמר בה ההוא יקרא ארץ רפאים (דברים ג, יג.): רש"י שם

The Kenite: Ten nations are mentioned here but He gave them only seven nations while the other three, Edom, Moab and Ammon, which are the Kenite, the Kenizzite and the Kadmonite, are destined to be an inheritance in the future, as it says (Isaiah 11:14), “Upon Edom and Moab they shall put forth their hand and the children of Ammon shall obey them.” **And the Rephaim:** This is the land of Og regarding which it is stated (Deut. 3), “That is called the land of Rephaim.” **Rashi ibid.**

(3) ד' א-להינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בקר הזה: פנו | וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפנעני והלבנון עד-הנהר הגדול נהר-פרת: ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע ד' לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: דברים א-ז-ח

Turn, and take your journey, and go to the mount of the Amorites, and to all the places near there, to the Arabah, to the hills, and to the lowlands, and to the Negev, and by the sea side, to the land of the Canaanites, and to Lebanon, to the great river, the river Euphrates. Behold, I have set the land before you; go in and possess the land which the L-rd swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to give to them and to their seed after them. **Deuteronomy 1:7-8**

(4) ואל כל שכניו: עמון ומואב והר שעיר. רש"י שם

And to all the places near there: This is referring to Amon, Moab, and Mount Seir (Edom). **Rashi, ibid.**

(5) קנזי הוא מעשו קיני וקדמוני הוא מעמון ומואב אבל לימות המשיח יחזרו ויהיו לישראל כדי לקיים מאמרו של הקב"ה אבל עכשיו שבעה נתן להם שנאמר (שם ז) שבעה גוים רבים ועצומים ממך. מדרש בראשית רבה מד:כג

“The Kenites,” are referring to Esau. “The Kenazites and the Kadmonites,” are referring to Amon and Moab. At the time of Moshiach, however, they will revert back to Israel, in order to fulfill the statement of the Holy One, blessed be He. Now, however, He gave them seven, as it says (Deuteronomy 7:1), [“When the L-rd your G-d shall bring you into the land which you are entering to possess, and has cast out many nations before you, the Hittites, and the Girgashites, and the Amorites, and the Canaanites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites,] seven nations greater and mightier than you.” **Midrash Bereishis Rabbah 44:23**

V. The Covenant of Circumcision - אלו לך

A.

(1) ויהי אברהם בן-תשעים שנה ותשע שנים וירא ד' אל-אברהם ויאמר אליו אני א-ל ש-די התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: בראשית יז-א-ב

And when Abram was ninety nine years old, the L-rd appeared to Abram, and said to him, I am **G-d Al-mighty**; walk before Me, and be perfect. And I will make My covenant between Me and you, and will multiply you exceedingly. **Genesis 17:1-2**

(2) אני א-ל ש-די. אני הוא שיש די בא-להותי לכל בריה, לפיכך התהלך לפני, ואהיה לך לא-לוא ולפטרון. וכן כל מקום שהוא במקרא פירושו כך, די שלו, והכל לפי הענין: התהלך לפני.

כתרגומו פלח קדמי, הדבק בעבודתי: והיה תמים. אף זה צווי אחר צווי, היה שלם בכל נסיונותי. ולפי מדרשו, התהלך לפני במצות מילה, ובדבר הזה תהיה תמים, שכל זמן שהערלה כך אתה בעל מום לפני. דבר אחר והיה תמים, עכשיו אתה חסר ה' איברים, א ב' עינים, ב' אזנים, וראש הגויה, ב אוסיף לך אות על שמך, ויהיו מנין אותיותך רמ"ח, כמנין אברייך: ואתנה בריתי. ברית של אהבה, וברית הארץ להורישה לך על ידי מצוה זו: רש"י שם

I am G-d Al-mighty: I am He who possesses sufficient [power] in My Divinity for every creature. Therefore walk before Me and I shall be your G-d and Protector. Likewise, wherever it (ש-די) is in Scripture its interpretation is such, "His sufficiency". The [exact definition] is [also] dependent, however, on the context. **Walk before Me:** As the Targum translates it, "worship before Me," i.e. attach yourself to My service. **And be perfect:** This is also one command after [another] command. "Be perfect in all my tests!" And according to its Midrashic interpretation, "walk before Me," refers to the commandment of circumcision, and through this matter you will be perfect. For as long as the foreskin is with you, you possess a defect before Me. Another interpretation [of] "and be perfect," is that now you are lacking [control over] five organs: two eyes, two ears, and the head of the membrum. I shall add a letter (ה) to your name [which is at present 243] and the numerical value of your letters [of your new name] will be 248, corresponding to the number of your organs. **And I will make my covenant:** This is a covenant of love and the covenant of the land to cause you to inherit it by means of this commandment. **Rashi, ibid.**

(3) התהלך לפני – ללכת בדרך אשר אורה אותך, כטעם אחרי ד' א-להיכם תלכו ואותו תיראו (דברים יג ה), כי המצוה לאחוז דרכו קודם שיורנו יאמר "התהלך לפני", והבא אחרי הצוואה יאמר "אחרי ד' תלכו" והענין בשניהם ללכת אחרי השם, לירא ממנו לבדו, ולעשות מה שיצוה: רמב"ן לבראשית יז:א

Walk before Me: To walk in the way which I direct you. This is similar to [the verse] (Deut. 13:5), "You shall walk after the L-rd your G-d and fear Him." [The difference between the two is that] the PLUMD to embrace His way, [even] before He directs it, is expressed with the phrase, "walk before Me." [The proper phrase for] he who comes [to fulfill the PLUMD after the commandment is given is, "You shall walk after the L-rd." Both express the idea of walking after Hashem, to fear Him alone and do that which He commands. **Ramban to Gen. 17:1**

(4) אמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: (דברים יג) אחרי ד' א-להיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: (דברים ד) כי ד' א-להיך אש אוכלה הוא אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: (בראשית ג) ויעש ד' א-להים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים הקב"ה ביקר חולים, דכתיב: (בראשית יח) וירא אליו ד' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים הקב"ה נחם אבלים, דכתיב: (בראשית כה) ויהי אחרי מות אברהם ויברך א-להים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים הקב"ה קבר מתים, דכתיב: (דברים לד) ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים. סוטה יד.

R. Hama son of R. Hanina further said: What is meant by the verse (Deut. 13:5), "You shall walk after the L-rd your G-d"? Is it possible for a human being to walk after the Shechinah (Divine Presence); for has it not been said (Deut. 4:24), "For the L-rd your G-d is a devouring fire"? But [the meaning is] to walk after the attributes of the Holy One, blessed be He. As He clothes the naked, for it is written (Gen. 3:21), "And the L-rd G-d made for Adam and for his wife coats of skin, and clothed them," so too, you should also clothe the naked. The Holy One, blessed be He,

visited the sick, for it is written (Gen. 18:1), “And the L-rd appeared unto him by the oaks of Mamre,” so too, you should also visit the sick. The Holy One, blessed be He, comforted mourners, for it is written (Gen. 25:11), “And it came to pass after the death of Abraham, that G-d blessed Isaac his son,” so too, you should also comfort mourners. The Holy one, blessed be He, buried the dead, for it is written (Deuteronomy 34:6), “And He buried him in the valley,” so too, you should also bury the dead. **Sota 14a**

(5) פתח ואמר: אחינו גומלי חסדים בני גומלי חסדים המחזיקים בכריתו של אברהם אבינו, [שנאמר: (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו',] אחינו, בעל הגמול ישלם לכם גמולכם, ברוך אתה משלם הגמול. כתובות ה:

He began to speak and said the following: Our brethren, bestowers of lovingkindnesses, sons of bestowers of lovingkindnesses, who hold fast to the **covenant of Abraham** our father [as it says (Gen. 18:19), “For I know (love) him, because he will command his children and his household after him, and they will keep the way of the L-rd, to do charity and justice; so that the L-rd may bring upon Abraham that which He has spoken of him.”], our brethren, may the L-rd of recompense pay you your reward. Blessed are You who pays recompense. **Kesubos 8b**

B.

(1) ויפל אַבְרָם עַל-פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱ-לֹהִים לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהִיִּיתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם: וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אָב הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ: וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמָאֵד מְאֹד וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיּוֹת לְךָ לֹא-לֹהִים וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ: וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנַעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהִיִּיתִי לָהֶם לֹא-לֹהִים: בְּרִאשִׁית יח-ג-ח

And Abram fell on his face; and G-d talked with him, saying, “As for Me, behold, My covenant is with you, and you shall be a father of many nations. Neither shall your name any more be called Abram, but your name shall be Abraham; for a father of many nations have I made you. And I will make you exceedingly fruitful, and I will make nations of you, and kings shall come out of you. And I will establish my covenant between Me and you and your seed after you in their generations for an everlasting covenant, to be a G-d to you, and to your seed after you. And I will give to you, and to your seed after you, the land where you are a stranger, all the land of Canaan, for an everlasting possession; and I will be their G-d.” **Genesis 17:3-8**

(2) והקימותי: וחזן ממה שיהיה בריתי אתך אקים את בריתי ביני ובינך, שיהיה לו קיום לעולם עד שימשך ממך אל זרעך אחריך לדורותם עד שיהיו לברית עולם, שכולל הברית שנמשך כל ימי עולם וגם שבברית הזו יהיה תלוי קיום העולם, כמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת, והוא להיות לך לא-להים שתחול עליך הא-להות שתהיה מרכבה לשכינה ושימשך הדבוק ביני ובינך עד שאקרא א-להי אברהם, ועי"כ שאהיה לך לא-להים אהיה גם לזרעך אחריך, אפילו בדורות שקודם מתן תורה שלא היו ראויים אל הדבוק הא-להי, התיחדה ההשגחה הא-להית עליהם ועל יחידי סגולה שבהם בזכות האבות, וד' היה עמהם בארץ אויביהם לשמרם ולהצילם בהשגחה מיוחדת. ונתתי עד שאתן לך ולזרעך אחריך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם ששם אחוזת מציינן שאוחז ומחזיק בארץ ומשתמש בה, כי תחלה נתן לו את הארץ לרשתה ר"ל שיהי' שלו ע"י ההבטחה, אבל לא אחזו בה, כמי שיש לו מתנה במדינת הים שהוא לו מתנה וירושה ואינה אחוזה כי לא החזיק בה, אבל בעת שיהיו לאחוזתה שהוא אחר שבאו אל הארץ מאז והייתי להם לא-להים יזכו הם עצמם אל הענין הא-להי, וד' יקרא א-להי ישראל מצד קדושתם וצדקתם. פירוש המלבי"ם לבראשית יז-ח

And I will establish: And besides the covenant that will be with you, I will establish **My covenant between Me and you** that it will be well established forever so that it extend from you to **your seed after you in their generations** until it will be **for an everlasting covenant**, that it be included with the [preexisting] covenant [that G-d made with the world] that will continue on forever and also [it means] that the perpetuation of the world will be dependent upon this covenant, as it says (Jeremiah 33:25), “If not for My covenant [which is in effect] day and night, I would not have appointed the ordinances of heaven and earth.” [The nature of the covenant] is **to be a G-d to you**, that the Divine Presence shall descend upon you that you become a “chariot” of the Shechina and that the connection that exists between us shall increase to such an extent that I will be known as the G-d of Abraham, and through that which I will be for you a G-d, I will also be [a G-d] **to your seed after you**. This [promise extended] even for the generations that preceded the giving of the Torah, who were not worthy of having a close connection with G-d, [nonetheless,] the Divine Providence was uniquely attached to them and [especially] on the treasured individuals amongst them, through the merit of the Patriarchs. G-d was with them in the land of their enemies to watch over them and to save them through special Providence. **And I will give to you and to your seed after you**, [the land where you are a stranger,] **all the land of Canaan, for an everlasting possession**. The term **DFKXJ** (everlasting possession) indicates that he holds (**RFKDJ**) and occupies the land and uses it. Because originally He gave him the land to inherit, meaning to say, that it will be his through [G-d’s] promise, but not that he will [be so connected that he will] “hold on to it”. This is similar to one who has received a gift overseas. The gift [legally] belongs to him and he can give it as an inheritance, but he did not yet take hold of it, for he did not as yet occupy it. But when it will be an **DFKXJ** after they will come to the land [and occupy it,] and I will be for them as a G-d, they themselves will then merit a [special] spiritual [connection to G-d] and G-d will then be called, “the G-d of Israel,” based upon their own sanctity and righteousness. **Commentary of Malbim to Genesis 17:7-8**

C.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אִתָּהּ וְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ לְדֹרֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זָרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ הַמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר: וּנְמַלְתֶּם אֶת בְּשָׂר עֶרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן-שְׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בַּיִת וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מִכָּל בֶּן-נֶכֶר אֲשֶׁר לֹא מִזָּרְעֶךָ הוּא: הַמּוֹל | יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם: יָד וְעָרַל | זָכָר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל אֶת בְּשָׂר עֶרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה אֶת בְּרִיתִי הַפֶּר:
בראשית יז:ט-יד

And G-d said to Abraham, You shall keep My covenant therefore, you, and your seed after you in their generations. This is My covenant, which you shall keep, between Me and you and your seed after you; Every male child among you shall be circumcised. And you shall circumcise the flesh of your foreskin; and it shall be a sign of the covenant between Me and you. And he who is eight days old shall be circumcised among you, every male child in your generations, he who is born in the house, or bought with money from any stranger, who is not of your seed. He who is born in your house, and he who is bought with your money, must be circumcised; and My covenant shall be in your flesh for an everlasting covenant. And the uncircumcised male child whose flesh of his foreskin is not circumcised, that soul shall be cut off from his people; he has broken My covenant. **Genesis 17:9-14**

VI. The Promise of the Akeida

וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְ-הוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַׁכְתָּ אֶת-בְּנִךְ אֶת יַחֲדָדְךָ: כִּי בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת זְרַעְךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרֶשׁ זְרַעְךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: בְּרֵאשִׁית כַּבִּטּוֹ-יח

And He said, By myself have I sworn, said the L-rd, for because you have done this thing, and have not withheld your son, your only son; That in blessing I will bless you, and in multiplying I will multiply your seed as the stars of the heaven, and as the sand which is upon the sea shore; and your seed shall possess the gate of his enemies; And in your seed shall all the nations of the earth be blessed; **because (H-N-Y you have obeyed My voice. Genesis 22:16-18**

VII. The Promise to Avraham's Descendants

A.

(1) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הָרָעַב הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אַבִּימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גֶּרָרָה: וַיֵּרָא אֵלָיו יְ-הוָה וַיֹּאמֶר אֵל תֵּרַד מִצְרַיִמָה שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אִמְרָ אֵלֶיךָ: גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֲבָרְכֶךָ כִּי לָךְ וּלְזַרְעֶךָ אֶתֶּן אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהִקְמַתִי אֶת הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת זְרַעְךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֶךָ אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: עֲקֵב אֲשֶׁר-שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלִּי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקוֹתַי וְתוֹרוֹתַי בְּרֵאשִׁית כּוֹ-א-ה

And there was a famine in the land, beside the first famine that was in the days of Abraham. And Isaac went to Abimelech king of the Philistines to Gerar. And the L-rd appeared to him, and said, Do not go down to Egypt; live in the land of which I shall tell you; Sojourn in this land, and I will be with you, and will bless you; for to you, and to your seed, I will give all these countries, and I will perform the oath which I swore to Abraham your father; And I will make your seed multiply as the stars of heaven, and will give to your seed all these countries; and in your seed shall all the nations of the earth be blessed; **Because ((L-N-Y Abraham obeyed My voice, and kept My charge, My commandments, My statutes, and My laws. Genesis 26:1-5**

(2) וְהָיָה | עֲקֵב תִּשְׁמַעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְ-הוָה אֶל-לְהִיךָ לָךְ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: דְּבָרִים זֵיב

Therefore it shall come to pass (H-N-Y), if you give heed to these judgments, and keep, and do them, that the L-rd your G-d shall keep with you **the covenant and the mercy which He swore** to your fathers. **Deuteronomy 7:12**

(3) וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: קוּם לָךְ פָּדְנָה אֲרָם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אִמָּךְ וְקַח לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבֶן אָחִי אִמָּךְ: וְאֶל-שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתָּךְ וַיְפָרֶךְ וַיְרַבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים: וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכְתּוֹ אַבְרָהָם לָךְ וּלְזַרְעֶךָ אֶתָּךְ לְרִשְׁתָּךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֶל-לְהִים לְאַבְרָהָם: בְּרֵאשִׁית כַּח-א-ד

And Isaac called Jacob, and blessed him, and charged him, and said to him, You shall not take a wife of the daughters of Canaan. Arise, go to Padan-Aram, to the house of Bethuel your mother's father; and take a wife from there of the daughters of Laban your mother's brother. And **G-d Al-mighty** bless you, and make you fruitful, and multiply you, that you may be a multitude of people; And give the blessing of Abraham to you, and to your seed with you; that you may inherit the land where you are a stranger, which G-d gave to Abraham. **Genesis 28:1-4**

B.

(1) והנה ד' נצב עליו ויאמר אני ד' א-להי אברהם אביך וא-להי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת האדמה ובזרעך: בראשית כה:יג-יד

And, behold, the L-rd stood above [Jacob], and said, I am the L-rd G-d of Abraham your father, and the God of Isaac; the land on which you lie, to you will I give it, and to your seed; And your seed shall be as the dust of the earth, and you shall spread abroad to the west, and to the east, and to the north, and to the south; and in you and in your seed shall all the families of the earth be blessed. **Genesis 28:13-14**

(2) וירא א-להים אל-יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר-לו א-להים שמך יעקב לא-יקרא שמך עוד יעקב כי אם-ישראל יהיה שמך ויקרא את-שמו ישראל: ויאמר לו א-להים אני א-ל ש-די פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: ואת-הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את-הארץ: בראשית לה:ט-יב

And G-d appeared to Jacob again, when he came from Padan-Aram, and blessed him. And G-d said to him, Your name is Jacob; your name shall not be called any more Jacob, but Israel shall be your name; and He called his name Israel. And G-d said to him, **I am G-d Al-mighty**; be fruitful and multiply; a nation and a company of nations shall be of you, and kings shall come from your loins; And the land which I gave Abraham and Isaac, to you I will give it, and to your seed after you will I give the land. **Genesis 35:9-12**

C.

(1) וידבר א-להים אל משה ויאמר אליו אני ד': וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל שדי ושמי ד' לא נודעת לך: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם | אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר לבני ישראל אני ד' והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לא-להים וידעתם כי אני ד' א-להיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני ד': שמות ו:ב-ח

And G-d spoke to Moses, and said to him, I am the L-rd; And I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, by the name of **G-d Al-mighty**, but by My name, The L-rd, was I not known to them. And I have also established My covenant with them, to give them **the land of Canaan, the land of their sojourning**, in which they sojourned. And I have also heard the groaning of the people of Israel, whom the Egyptians keep in slavery; **and I have remembered My covenant**. Therefore say to the people of Israel, I am the L-rd, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will rid you from their slavery, and I will redeem you with an outstretched arm, and with great judgments; And I will take you to Me for a people, and I will be to you a G-d; and you shall know that I am the L-rd your G-d, who brings you out from under the burdens of the Egyptians. And I will bring you in to the land, concerning which I swore to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it to you for a heritage; I am the L-rd. **Exodus 6:2-8**

(2) ואזכור את בריתי: כי בברית בין הבתרים אמרתי לו וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי. רש"י

And I have remembered My covenant: For in the Covenant of the Pieces I told [Avraham] “And also that nation, whom they shall serve, will I judge.” **Rashi ibid.**